

Χρονικό επισκέψεως Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρου ΣΤΟ ΑΓΙΩΝΥΜΟ ΟΡΟΣ ΤΟΥ ΑΘΩΝΑ

● Του Λουκά Παναγιώτου
Διευθυντή Ραδιοσταθμού «ο Λόγος»

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος με τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Ταμασού κ. Ησαΐα και Μέλη της Ιεράς Επιστοασίας, μπροστά από το κτίριο Διοίκησης του Αγίου Όρους, στις Καρυές

Προσκυνηματική επίσκεψη στην Αθωνική Πολιτεία, από τις 2 μέχρι τις 5 Μαΐου 2009, πραγματοποίησε ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος, ανταποκρινόμενος σε πρόσκληση της αδελφότητας του ιερού Κελλίου της Αγίας Άννης, εξάρτημα της Ιεράς Μονής Ιβήρων, για να παραστεί και να

τελέσει τα εγκαίνια της ανακαίνισής του.

Ο Πανιερώτατος συνοδεύταν από τον Μητροπολίτη Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐα, τον Διευθυντή του Γραφείου του, Πρωτοπρεσβύτερο Παρασκευά Παπαμιχαήλ, τον Διάκονό του π. Άγγελο Ζλάτεβ και από τους λαϊκούς Λοΐζο Λοΐζου, Γιώργο Παπανδρέου, Κυριάκο Ποΐζη και Μάριο Ευτυχίου.

Κατά την ολιγοήμερη παραμονή του στο Άγιο Όρος επισκέφθηκε τις Ιερές Μονές Κουτλουμουσίου, Σταυρονικήτα, Παντοκράτορος, Καρακάλλου, Διονυσίου, Γρηγορίου, Ιβήρων και Σίμωνος Πέτρας. Εκεί του δόθηκε η ευκαιρία να προσκυνήσει ανεκτίμητους θησαυρούς και κειμήλια της πίστεώς μας, αλλά και να συναντηθεί και να συνομιλήσει με τους Ηγουμένους και τις αδελφότητες των Μονών που επισκέφθηκε. Προς όλους μίλησε με λόγους πατρικούς και αγαπητικούς, αλλά και με σεβασμό προς την ατίμητη πνευματική κληρονομιά που φέρει στους αιώνες το Αγίον Όρος.

Επισκέφθηκε, επίσης, τις Καρυές και το Πρωτάτο, όπου φυλάσσεται το μεγαλύτερο κειμήλιο, η «εφέστια προστάτις», του Αγίου Όρους, η περιφημότερη και περιλάλητη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας «Άξιον Εστί», καθώς και το Κελλί του Γέροντος Παΐσιου.

Ιερά Κοινότητα - Πρωτάτο

Στην Ιερά Κοινότητα, τον Πανιερώτατο υποδέχθηκε και προσφώνησε, καλωσορίζοντάς τον, «μετά μεγάλης χαράς και συγκινήσεως», ο Πρωτεπιστάτης Ιερομόναχος Στέφανος Χιλανδαρινός. Στην προσφώνησή του ο Άγιος Πρώτος, αφού αναφέρθηκε στην «ιεράν και υψίστην αποστολήν» του Αγίου Όρους, που δεν είναι άλλη από «την κατόρθωσιν του αγιασμού και την επίτευξιν της κατά χάριν θεώσεως των μοναχών του», μίλησε τόσο για το άπειρο πλήθος των Αγίων που αυτό ανέδειξε, «εις όλας τας εκφάνσεις του πνευματικού βίου», όσο και για το νέφος των αγίων που έχει να επιδείξει η Κύπρος, η οποία «δικαίως απεκλήθη Αγία νήσος και φίλη Χριστού» και για τους οποίους «καυχάται σύμπασα η Ορθόδοξος ημών Εκκλησία».

«Ερχεσθε εις γνώριμον περιβάλλον από την νήσον των Αγίων εις το Άγιον Όρος. Από την Παναγία του Κύκκου εις την Παναγίαν του Άξιον Εστί», τόνισε.

Στη συνέχεια ο π. Στέφανος σημείωσε ότι «γνωρίζομεν τον αγώνα και την αγωνίαν του ορθοδόξου λαού της Κύπρου δια την εθνικήν του απελευθέρωσιν και ανάκτησιν των Ιερών του προσκυνημάτων και τιμαλφών μνημείων της ιστορίας, του πολιτισμού και της πίστεώς του». Υπογράμμισε, παράλληλα, ότι «συμπάσχουν και προσεύχονται μαζί σας όλοι οι μοναχοί του Αγίου Όρους και όλος ο Ορθόδοξος κόσμος και ο Ελληνισμός».

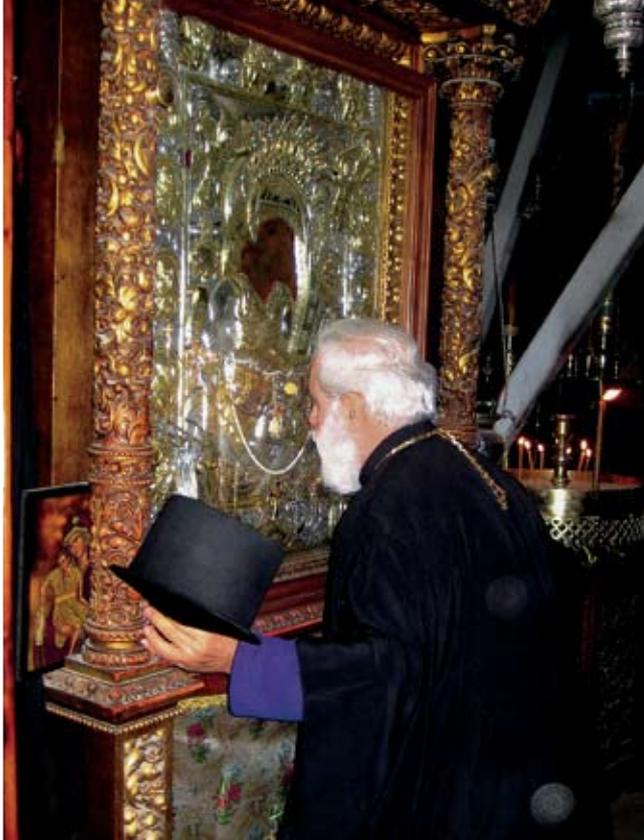

Ο Πανιερώτατος κ.κ. Νικηφόρος, με τη συνοδεία του και αγιορείτες Πατέρες έμπροσθεν του καμπαναριού του ναού του Πρωτάτου

Ανταλλαγή αναμνητικών δώρων με τον Πρωτεπιστάτη του Αγίου Όρους, Αρχιμ. Στέφανο Χιλανδαρινό

Προσκύνηση της θαυματουργού εικόνας του Άξιον Εστί, Πρωτάτο

Ο Πρωτεπιστάτης έκλεισε την προσφώνησή του, εκφράζοντας τη βεβαιότητα ότι «η Κυρία Θεοτόκος και οι Άγιοι της Κύπρου, των οποίων τα οστά μυροβλύζουν την «αέρινη την γη» της, «θα ποιήσουν εν τω πειρασμώ και την έκβασιν του δύνασθαι υμᾶς υπενεγκείν».

Κατά την αντιφώνησή του, ο Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος, αφού ανέπεμψε την «ολόθυμη ευχαριστία και αίνο δοξολογίας προς τον Αναστάντα εκ νεκρών Κύριο», εξέφρασε την ιδιαίτερη χαρά του για την παρουσία του στο Αγιώνυμο Όρος, «το εγκαλλώπισμα τούτο της Ορθοδοξίας, που αποτελεί τον μυστικό κήπο της Κυρίων ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας».

Απευθυνόμενος, ακολούθως, προς τους οσιωτάτους Πατέρες και αδελφούς, τα μέλη της Ιεράς Επιστοασίας, χαιρέτισε στο πρόσωπό τους «όλη τη θεοείκελη χορεία των ταπεινών οικητόρων του ιερού και περιπίστου αυτού τόπου, όλη τη σεπτή χορεία των αγίων πατέρων, των συγκροτούντων την ιερή κοινότητα του Αγιωνύμου Όρους, της μυστικής αυτής καθέδρας του πνεύματος, της ακοίμητης αυτής κανδήλας, πού φωτίζει και μεταλαμπαδεύει το φως της αιώνιας Αλήθειας και γνώσεως, δια μέσου δεκάδων αιώνων σ' όλη την οικουμένη».

«Το Άγιο Όρος δεν είναι μόνο το απαράμιλλο και μοναδικό στον κόσμο μουσείο θαυμασίων μνημείων και εκδηλώσεων του βυζαντινού πολιτισμού. Δεν είναι μόνο ο μοναδικός φωτοδότης του βυζαντινού κάλλους και της βυζαντινής τέχνης. Είναι κυρίως, και προ πάντων, η Ιερά Κιβωτός του γνήσιου

Αναμνηστική φωτογραφία του Πανιερωτάτου κ.κ. Νικηφόρου, με τον Πρωτεπιστάτη του Αγίου Όρους, Αρχιμ. Στέφανο Χιλανδαρινό

ορθοδόξου πνεύματος, το οποίον εκδηλώνεται, αφ' ενός μεν ως εμμονή και προσήλωση στη γνήσια και ανόθευτη από κάθε ετερόδοξη επίδραση βιβλική και πατερική χριστιανική αλήθεια, αφ' ετέρου δε ως η ιδεώδης επιδίωξη του τέλει ορθόδοξου ήθους, το οποίον δια της καθάρσεως οδηγεί στα εωθινά ύψη του θείου φωτός», πρόσθεσε.

Τέλος, ο Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος ευχήθηκε «ο ιερός αυτός χώρος του Άθω να παραμείνει πάντοτε τόπος ευσέβειας και ενεργού πίστεως, γέφυρα ασάλευτη, η οποία και σήμερα στην αντιπνευματική και υλοχαρή αυτή εποχή, θα συνεχίσει να μεταφέρει τους πιστούς από τη γήινη ατμόσφαιρα προς τον ουράνιο κόσμο. Προς όλους δε τους ενασκουμένους οικητόρες του Όρους τούτου της Παναγίας, εκ βάθους καρδιάς ευχόμαστε το Άγιο Πνεύμα να διαφυλάττει αυτούς εν ακμή πνευματική, προς δόξαν της Παναγίας και Ζωαρχικής Τριάδος».

Ακολούθησε το καθιερωμένο κέρασμα και η ανταλλαγή δώρων, όπου οι αγιορείτες Πατέρες έδωσαν στον Πανιερωτάτο, αντίγραφο της εικόνας του «Άξιον Εστί», ενώ από την πλευρά του, ο κ.κ. Νικηφόρος ανταπέδωσε μ' ένα βιβλίο, έκδοση της Μονής Κύκκου για την καταστροφή των θρησκευτικών μας μνημείων στις κατεχόμενες περιοχές μας και ένα ασημένιο δίσκο με ανάγλυφη την εικόνα της Ελεούσας του Κύκκου. Στη συνέχεια, ξεναγήθηκε στο κτίριο της Ιεράς Κοινότητας και στο ναό του Πρωτάτου, από τον Κύπριο Αρχιγραμματέα της Ιεράς Κοινότητας Ιερομόναχο Κυπριανό Βατοπεδινό.

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ κ.κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ
ΣΤΙΣ ΚΑΡΥΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΤΙΣ 2 ΜΑΪΟΥ 2009**

Ἄγιε Πρῶτε,
Ἄγιοι Ἀδελφοί, μέλη τῆς Ἱερᾶς
Ἐπιστασίας,

Ὁλόθυμη εὐχαριστία καὶ αἶνο δοξολογίας ἀναπέμπομεν πρὸς τὸν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Κύριο, γιατί, ἐλεηθέντες ἀπὸ τῆς θείας χάριτος Του, βρισκόμαστε σήμερα ἐδῶ στὸ Ἁγιώνυμο Ὅρος, τὸ ἐγκαλλώπισμα τοῦτο τῆς Ὁρθοδοξίας, πού ἀποτελεῖ τὸν μυστικὸ κῆπο τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Μέ φαιδρὰν καρδίαν, θεόσοφοι Πατέρες καὶ ἀδελφοί, ἀντιπρόσωποι τῶν εἴκοσι Ἱερῶν, Βασιλικῶν, Αὐτοκρατορικῶν καὶ Πατριαρχικῶν Σταυροπηγιακῶν Μονῶν τοῦ Ὅρους τούτου τῆς πίστεως, σὰς χαιρετοῦμε μέ τὸν νικητῆριο παιᾶνα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ θείου μας Λυτρωτῆ, «Χριστὸς Ἀνέστη»! Σὰς χαιρετοῦμε, εὐχόμενοι ἀπὸ καρδίας, ὅπως ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Ζωοδότης Χριστὸς Κύριος κατευθύνῃ πάντοτε τὰ βήματά σας εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Ὅσιώτατοι Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Στὸ πρόσωπό σας χαιρετίζομε ὅλη τὴ θεοεἰκελὴ χορεία τῶν ταπεινῶν οἰκητόρων τοῦ ἱεροῦ καὶ περιπύστου αὐτοῦ τόπου, ὅλη τὴ σεπτὴ χορεία τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν συγκροτούντων τὴν ἱερὴ κοινότητα τοῦ Ἁγιώνυμου Ὅρους, τῆς μυστικῆς αὐτῆς καθέδρας τοῦ πνεύματος, τῆς ἀκοίμητης αὐτῆς κανδήλας, πού φωτίζει καὶ μεταλαμπαδεύει τὸ φῶς τῆς αἰώνιας Ἀλήθειας καὶ γνώσεως διὰ μέσου δεκάδων αἰῶνων σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη.

Τὸ Ἅγιον Ὅρος δέν εἶναι μόνον τὸ ἀπαράμιλλο καὶ μοναδικὸ στὸν κόσμον μουσεῖο θαυμασίων μνημείων καὶ ἐκδηλώσεων τοῦ βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ. Δέν εἶναι μόνον ὁ μοναδικὸς φωτοδότης τοῦ βυζαντινοῦ κάλλους καὶ τῆς βυζαντινῆς τέχνης. Εἶναι κυρίως, καὶ πρὸ πάντων, ἡ Ἱερά Κιβωτὸς τοῦ γνήσιου ὀρθοδόξου πνεύματος, τὸ ὅποιο ἐκδηλώνεται, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὡς ἐμμογή καὶ προσήλωση στὴ γνήσια

καὶ ἀνόθευτη ἀπὸ κάθε ἑτερόδοξη ἐπίδραση βιβλικὴ καὶ πατερικὴ χριστιανικὴ ἀλήθεια, ἀφ' ἑτέρου δέ ὡς ἡ ιδεώδης ἐπιδίωξη τοῦ τέλειου ὀρθόδοξου ἥθους, τὸ ὅποιο διὰ τῆς καθάρσεως ὀδηγεῖ στὰ ἐωθινὰ ὕψη τοῦ θείου φωτός.

Ἐδῶ ἤκμασε κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ 14ου αἰῶνος ὁ ἀγιορειτικὸς μυστικισμὸς, πού ἀποκορυφώνεται στὸ πρόσωπο τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, ἀρχηγοῦ τῶν Ἑσυχαστῶν στὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ ἀργότερα Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ἐδῶ ἰδρύεται κατὰ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνος ἡ περίφημη Ἀθωνιάς Σχολή ἢ Ἀθωνιάς Ἀκαδημία, μέ πρῶτον διδάσκαλό της τὸν σφώτερο ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὸν Εὐγένιο Βούλγαρη.

Ἐδῶ ἐπίσης ἤκμασε κατὰ τὸν 14ο αἰῶνα ἡ Ἀθωνικὴ ζωγραφικὴ, μέ ἐπικεφαλῆς τὸν μέγα ἐκ Θεσσαλονίκης ζωγράφον Πανσέληνον.

Τὸ Ἅγιον Ὅρος ἀποτελεῖ μοναδικὸ κέντρο μοναστικοῦ βίου στὴν ἱστορία τοῦ ἀνατολικοῦ μοναχισμοῦ, τὸ ὅποιο κατέστη γνωστὸ στὸν χριστιανικὸν κόσμον ὡς τόπος εὐσεβείας καὶ ἐνεργοῦ πίστεως, ὡς κιβωτὸς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐδῶ τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδόξου Ἀληθείας οὐδέποτε ἐθλάσθη, καὶ διὰ τῆς τηρήσεως τῆς ἀκριβείας τῆς πίστεως καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων οὐδέποτε ἀπέβη ἀμαυρό.

Εὐχομαι ὁ ἱερός αὐτὸς χώρος τοῦ Ἁθωνά παραμείνῃ πάντοτε τόπος εὐσεβείας καὶ ἐνεργοῦ πίστεως, γέφυρα ἀσάλευτη, ἡ ὅποια καὶ σήμερα στὴν ἀντιπνευματικὴ καὶ ὑλοχαρῆ αὐτὴ ἐποχή, θά συνεχίσῃ νὰ μεταφέρει τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τῆς γήινης ἀτμόσφαιρας πρὸς τὸν οὐράνιον κόσμον. Πρὸς ὅλους δέ τοὺς ἐνασκουμένους οἰκίτορες τοῦ Ὅρους τούτου τῆς Παναγίας ἐκ βάθους καρδίας εὐχόμεσθε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα νὰ διαφυλάττῃ αὐτοὺς ἐν ἀκμῇ πνευματικῇ πρὸς δόξαν τῆς Παναγίας καὶ Ζωαρχικῆς Τριάδος. Ἀμήν.

Από την επίσκεψη στην Ιερά Μονή Κουτλουμουσίου

Ιερά Μονή Κουτλουμουσίου

Ο Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας και η συνοδεία του επισκέφθηκαν, στη συνέχεια, την πλησιόχωρη στις Καρυσές Ιερά Μονή Κουτλουμουσίου, όπου έτυχαν θερμής υποδοχής από πατέρες της Μονής, του Ηγουμένου Αρχιμανδρίτου Χριστόδουλου απουσιάζοντος, που αγωνίζεται να αποκαταστήσει τη σωστή λειτουργία της, μετά την πυρκαγιά του 1981, παράλληλα με τους πνευματικούς της αγώνες, τη φιλοξενία και την εξυπηρέτηση των προσκυνητών.

Ακολούθως, ο Πανιερώτατος και η συνοδεία του κατέστησαν κοινωνοί της ιστορικής πορείας και δράσης της Μονής, η οποία ανάγει την ίδρυσή της πριν το 12ο αι. Τη μεγαλύτερή της, όμως, ακμή

τη γνώρισε το 14ο αιώνα, όταν Ηγούμενος ήταν ο Χαρίτων από την Ίμβρο, ο οποίος έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για το Μοναστήρι και φρόντισε πολύ για τις διάφορες ανάγκες του και ιδίως για την ανοικοδόμησή του. Αποκορύφωμα της λαμπρής αυτής περιόδου αποτέλεσε η ανακήρυξη του Μοναστηριού σε πατριαρχικό και σταυροπηγιακό, από τον πατριάρχη Αντώνιο, το 1393.

Το Καθολικό της Μονής, κτισμένο το 1540, βρίσκεται στο κέντρο της αυλής, είναι αφιερωμένο στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος και είναι κατάγραφο με αγιογραφίες, έργο ανώνυμου ζωγράφου που ανήκει στην Κρητική σχολή.

Αμέσως μετά την ξενάγηση και το προσκύνημα στο Καθολικό, μετέβησαν στο παρεκκλήσι της «Φοβεράς Προστασίας», που κτίστηκε το 1733, και ασπάσθηκαν ευλαβικά τη θαυματουργή εικόνα της Αριστεροκρατούσας ή Ελεούσας Θεοτόκου.

Ιερά Μονή Σταυρονικήτα

Επόμενος σταθμός της προσκυνηματικής επισκέψεως ήταν η Ιερά Μονή Σταυρονικήτα, η οποία κτίστηκε από τον Πατριάρχη Ιερεμία Α΄ το 1540, σε θέση παλαιότερης Μονής, που υπήρχε ήδη στις αρχές του 11ου αι. Η Μονή βρίσκεται στο μέσο, περίπου, της ανατολικής πλευράς της χερσονήσου του Άθω, μεταξύ των Ιερών Μονών Παντοκράτορος και Ιβήρων και το κτιριακό της συγκρότημα με τον περιβάλλοντα χώρο συνθέτουν ένα ιδιαίτερα εντυπωσιακό σύνολο.

Αφού έτυχαν της δέουσας υποδοχής υπό του Ηγουμένου Αρχιμανδρίτη Τύχωνος και, της συν αυτώ αδελφότητας, μετέβησαν στο καθολικό και αφού προσκύνησαν, ξεναγήθηκαν και θαύμασαν από κοντά τις ιστορήσεις του περίφημου αγιογράφου Θεοφάνους του Κρητός. Θαύμασαν ακόμη το ψηλό ξυλόγλυπτο επιχρυσωμένο τέμπλο, που χρονολογείται από το 1743 και κοσμεύεται με το περίφημο Δωδεκάορτο και το Σταυρό με τα «λυπητερά» έργα, επίσης, του Θεοφάνη.

Από τον υψηλό εξώστη της Μονής, πέρα από τα φιλέματα και τα κεράσματα της δραστήριας μοναχικής αδελφότητας, απόλαυσαν την καταπληκτική θέα προς τον Άθωνα, τον Μυλοπόταμο, τις Ιερές Μονές Ιβήρων, Φιλοθέου και Παντοκράτορος καθώς και την Καλιάγρα.

Ιερά Μονή Παντοκράτορος

Το απόγευμα της ίδιας μέρας οι Μητροπολίτες Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος και Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐας και η συνοδεία τους βρέθηκαν στη Μονή Παντοκράτορος, η οποία κατέχει την έβδομη θέση στην ιεραρχία των ιερών Μονών του Αγίου Όρους και βρίσκεται στη βορειοδυτική πλευρά της χερσονήσου, πάνω σε γραφική και βραχώδη τοποθεσία κοντά στη θάλασσα.

Ιδρύθηκε από τον μέγα στρατοπεδάρχη Αλέξιο και τον αδελφό του Ιωάννη, μετά τα μέσα του 14ου αιώνα, στην εδραίωση και ενίσχυση της συνέβαλαν, στη συνέχεια, οι αυτοκράτορες του Βυζαντίου Ιωάννης Ε΄ ο Παλαιολόγος και Μανουήλ Β΄ ο Παλαιολόγος.

Μετά την υποδοχή, την οποία τους επιφύλαξε η αδελφότητα της Μονής, μετέβησαν στο καθολικό, όπου παρακολούθησαν την εσπερινή ακολουθία. Προ-

Ο Πανιερώτατος κ.κ. Νικηφόρος με τον Μητροπολίτη Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐα και τον Ιερομόναχο Αντύπα. Στο βάθος διακρίνεται η κορυφή του Άθωνα

Ξεναγηση στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Σταυρονικήτα από τον Ηγούμενο Αρχιμ. Τύχωνα

Αναμνηστική φωτογραφία του Πανιερωτάτου κ.κ. Νικηφόρου με τον Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Σταυρονικήτα, Αρχιμ. Τύχωνα

Αναμνηστική φωτογραφία από την Ιερά Μονή Παντοκράτορος. Στα δεξιά του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Νικηφόρου διακρίνεται ο Ηγούμενος της Μονής Αρχιμ. Γαβριήλ

σκύνησαν με ευλάβεια τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Γερόντισσας, μίας από τις σπουδαιότερες του Αγίου Όρους, την εικόνα του Αγίου Γεωργίου του Φανερωμένου και τα φυλασσόμενα στο Καθολικό, στις πλούσια διακοσμημένες λειψα-

νοθήκες με τεμάχια του Τιμίου Ξύλου, τεμάχιο του χιτώνα του Χριστού και λείψανα Αγίων.

Ο Ιερομόναχος Θεόφιλος ανέλαβε, στη συνέχεια, να τους ξεναγήσει στο Καθολικό και το Σκευοφυλάκιο, που διαθέτει μία μεγάλη συλλογή από φορητές εικόνες διαφόρων εποχών, βυζαντινές, μεταβυζαντινές και νεώτερες και φυλάσσονται διάφορα εκκλησιαστικά σκεύη, χρυσοκέντητα ιερά άμφια και τμήμα της ασπίδας του Αγίου Μερκουρίου, που διακοσμήθηκε τον 14ο αιώνα.

Στους θησαυρούς της Μονής συγκαταλέγονται περί τα εξακόσια πενήντα χειρόγραφα, από τα οποία τα εβδομήντα είναι περγαμηνά, καθώς και τρία ειλητάρια. Από τα χειρόγραφα ξεχωρίζουν τα δύο εικονογραφημένα, το Ψαλτήρι με αριθμό 61 και το Τετραευαγγέλιο, το λεγόμενο του Καλυβίτου.

Ο Ηγούμενος Αρχιμανδρίτης Γαβριήλ προσέφερε αντίγραφο της θαυματουργικής εικόνας της Παναγίας Γερόντισσας και ο Πανιερώτατος ανταπέδωσε το δώρο, με αντίστοιχο αντίγραφο της εικόνας της Ελεούσας του Κύκκου και το βιβλίο που αναφέρεται στις καταστροφές και λεηλασίες των κατεχόμενων εκκλησιών μας και που εξέδωσε πρόσφατα η Ιερά Μονή Κύκκου.

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος μαζί με τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐα, στο κίосκι της Ιεράς Μονής Παντοκράτορος

Ιβηριτικόν Κελλίον Αγίας Άννης

Η επόμενη ημέρα, Κυριακή των Μυροφόρων, 3 Μαΐου, ξεκίνησε με τις επιβλητικές κωδωνοκρουσίες και τις ευφρόσυνες ψαλμωδίες για την τελετή των εγκαινίων του ανακαινισθέντος ιερού Κελλίου της Αγίας Άννης, το οποίο ιδιαίτερα στήριξε οικονομικά ο Άγιος Κύκκου.

Το επ' ονόματι της Αγίας Θεοπρομήτορος Άννης Κελλίον έχει κτισθεί το 1640 περίπου και βρίσκεται κοντά στις Καρυσές του Αγίου Όρους και ανήκει στην Ιερά Μονή Ιβήρων. Τα τελευταία χρόνια έχρηζε αμέσου επεμβάσεως και εκτενούς ανακαινίσεως, τόσο λόγω της παλαιότητάς του, αλλά κυρίως λόγω της εισροής των ομβρίων υδάτων από την σεσαθρωμένη στέγη του, η οποία κινδύνευε να καταρρεύσει, με αναπόφευκτη την καταστροφή της σπουδαίας βιβλιοθήκης και της συλλογής εικόνων και κειμηλίων που διαθέτει.

Με τις ευλογίες του Κυρίου, την αρωγή της Παναγίας Θεοτόκου και τις μεσιτείες της Αγίας Θεοπρομήτορος Άννης, οι τόσο ζωτικής σημασίας εργασίες ολοκληρώθηκαν, μετά από πολλές θυσίες, κόπους και δάκρυα μέσα στην προηγούμενη πενταετία και η λαμπροφόρος ημέρα των εγκαινίων ήταν πλέον γεγονός. Αξίζει τα τονισθεί εδώ ότι τα έργα τής εκ βάθρων ανακαίνισης και επέκτασης του Ιβηριτικού Κελλίου, πραγματοποιήθηκαν με τη συνδρομή του Ελληνικού Κράτους, με τη βοήθεια ευσεβών Χριστιανών εξ Ελλάδος, Κύπρου και Αμερικής, και ιδιαίτερα με την πολύ μεγάλη χορηγία του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας και Ηγουμενού της Ιεράς Μονής Κύκκου κ.κ. Νικηφόρου.

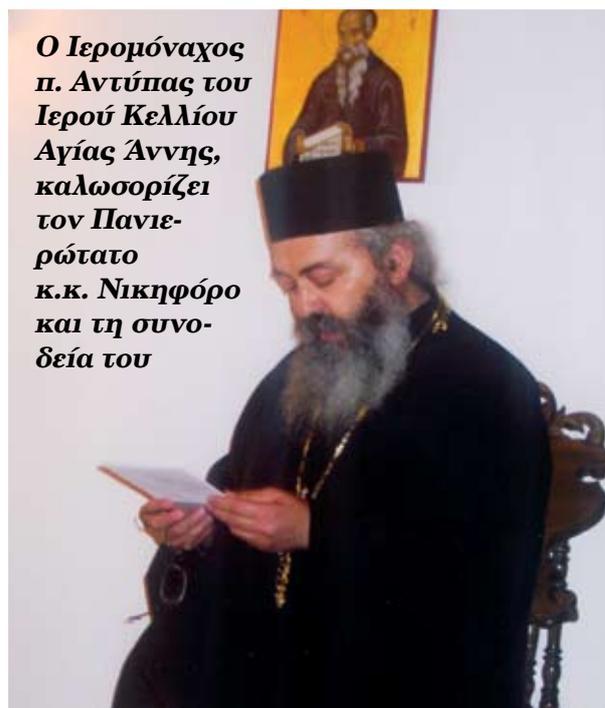
Η ατμόσφαιρα στο ναΐσκο του Κελλίου της Αγίας Άννης ήταν ιδιαίτερα κατανυκτική, όπου παρουσία μελών της Ιεράς Κοινότητας και της Ιεράς Επιστοσίας, τελέστηκε η πανηγυρική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας, συμπαραστατούμενου από τους Πανοσιολογιωτάτους Καθηγουμένους των Ιερών Μονών Ιβήρων Ναθανάηλ, Παντοκράτορος Γαβριήλ, Σταυρονικήτα Τύχωνος και τους αντιπροσώπους των Μονών Κουτλουμουσίου Ιερομόναχο Φιλίθεο, Γρηγορίου Ιερομόναχο Φώτιο, Καρακάλλου Διάκονο Ευγένιο, τον Πρωτοπρεσβύτερο Παρασκευά Παπαμιχαήλ και τον Διάκονο Άγγελο Ζλάτεβ. Στην

Φωτογραφικά στιγμιότυπα από τη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στο Ιερόν Κελλίον Αγίας Άννης

Ο Ιερομόναχος π. Αντύπας του Ιερού Κελλίου Αγίας Άννης, καλωσορίζει τον Πανιερωτάτο κ.κ. Νικηφόρο και τη συνοδεία του

Ανταλλαγή αναμνηστικών δώρων του Πανιερωτάτου κ.κ. Νικηφόρου, με τον Ιερομόναχο Αντύπα, στο Ιερό Κελλίον Αγίας Άννης

Ο Ιερομόναχος Αντύπας ξεναγεί τον Πανιερωτάτο κ.κ. Νικηφόρο στον περιβάλλοντα χώρο του Ιερού Κελλίου Αγίας Άννης

ακολουθία παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ο Πανιερωτάτος Μητροπολίτης Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐας, ο Άγιος Πρώτος Ιερομόναχος Στέφανος Χιλανδαρινός, τα μέλη της Ιεράς Επιστοσίας Γέρων Νικόδημος Αγιοπαυλίτης και Ιερομόναχος Φώτιος Γρηγοριάτης.

Σ' αυτή την άκρως μυστηριακή ατμόσφαιρα, όπου το περιβάλλον ακτινοβολούσε μια πνευματικότητα και γοήτευε τους επίσημους προσκεκλημένους στο ιερό τούτο Όρος της σιωπής, της προσευχής και της συνομιλίας με το Θείο, οι εγκαταβιούντες εδώ, υπό τον Οσιώτατο ιεροδιάκονο Γέροντα Θεοδόσιο, είχαν την τιμητική τους.

«Η ημέρα αυτή είναι μια ημέρα ιστορική, συγκινητική αλλά και πανευφρόσυνη, συγχρόνως, για το Ιερό τούτο Κελλίον των αγίων Θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης», τόνισε στην προσφώνησή του ο ιερομόναχος π. Αντύπας. «Και είναι ιστορική, όχι τόσο γιατί σήμερα η ενταύθα μικρή αδελφότης εισέρχεται επισήμως να κατοικήσει σε αυτό, μετά την εκ βάθρων ανακαίνιση και επέκτασή του, όσο γιατί σήμερα προσέφερε την αναίμακτη θυσία στο μικρό Ναό της Αγίας Άννης ένας μεγάλος Ιεράρχης. Ένας Ιεράρχης διακεκριμένος όχι μόνο της Εκκλησίας της Κύπρου, αλλά και ολοκλήρου της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Ο σεπτός Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος, ο χαρακτηρισθείς από πολλούς ως νέος ελεήμων ο και συγχρόνως Ηγούμενος της γεραράς και ιστορικής Μονής του Κύκκου».

Αναφερόμενος προς τον Πανιερωτάτο, τόνισε «γνωρίζουμε πολύ καλά τον φόρτο των πνευματικών, ποιμαντικών, αλλά και εθνικών αγωνισμάτων σας. Γνωρίζουμε πολύ καλά την «από φυλακής πρωΐας μέχρι βαθυτάτης νυκτός» προσφορά σας στον πονεμένο άνθρωπο όχι μόνο της Κύπρου, αλλά και όλου του κόσμου, χωρίς να είναι υπερβολή αυτό. Όπως επίσης, γνωρίζουμε πολύ καλά και τα προβλήματα της υγείας σας, για την οποία αδιαλείπτως προσευχόμεθα».

«Σας ευχαριστούμε και αύθις εκ καρδίας που παραβλέψατε όλα αυτά και ήλθατε κοντά μας. Δεν σας κρύβω πως από τότε που σας γνώρισα, επιθυμούσα διακαώς την επίσκεψή σας εδώ, για να σας ευχαριστήσουμε και να τιμήσουμε, όσο μας είναι δυνατόν, για όσα κάνατε για αυτό το κελλί -ας μου επιτραπεί να το πω όπως το αισθάνομαι - για όσα δώσατε απλόχερα για αυτό το κελλί που ιδιαίτερα το αγκαλιάσατε με την αγάπη και την πατρική στοργή σας, και στο οποίο χωρίς πάσης αντιλογίας είστε ο Νέος κτήτορας του, και έτσι θα μνημονεύστε εσαεί σε αυτό», πρόσθεσε.

«Πάντα θα προσευχόμεθα για σας, πάντα θα σας ευγνωμονούμε, πάντα θα σας αγαπούμε και πάντα θα σας περιμένουμε με χαρά να έρχεστε να ξεκουράζεστε εδώ σαν το δικό σας σπίτι», υπογράμμισε ο π. Αντύπας, για να περατώσει τον λόγο του, ευχαριστώντας μερικούς από τους πολλούς ευεργέτες και δωρητές του κελλίου.

«Θερμά ευχαριστούμε τον αγαπητό εν Χριστώ αδελφό, και φλογερό του Αγίου Θυσιαστηρίου λειτουργό, πνευματέμφορο και πνευματοκίνητο ιερομόναχο, γέροντα Αντύπα, και για την ευγε-

Ο Πανιερώτατος κ.κ. Νικηφόρος με τη συνοδεία του και Αγιορείτες Πατέρες, μπροστά από το Ιερόν Κελλίον Αγίας Άννης. Διακρίνονται στο βάθος οι Καρυές

νική του πρόσκληση να τελέσουμε σήμερα εδώ Πανηγυρική Θεία Λειτουργία και τα εγκαίνια του αναστηλωθέντος κελλίου της Αγίας Άννης, και για όσα καλά και εύφημα είπε για την ταπεινότητά μου», είπε στην αντιφώνηση του ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας.

Υποστήριξε στη συνέχεια ότι «βιώνουμε σήμερα, χωρίς υπερβολή, μία νοερή μέθη και μεταρσίωση, γιατί αυτός ο αληθινά ορατός και ειδυλλιακός τόπος, με τα δάση τα ευσκιδόφυλλα και τον αναπεπταμένο ορίζοντα προς τη θάλασσα, ομοιάζει πραγματικά ως άλλος παράδεισος, ο οποίος έγινε το κατοικητήριο της Θεοτόκου, ο μυστικός Της κήπος».

«Ο Άθως, ο πανύψηλος στην αγιότητα και τη θέα, είναι το Θαβώρ της Μεταμορφώσεως, που προσανατολίζει τις ψυχές προς το Θεό, και τις ανεβάζει στα ουράνια δώματα. Είναι η μυστική εκείνη κλίμακα του Ιακώβ, πού μεταφέρει τούς πιστούς από τα γήινα προς τον ουράνιο κόσμο», επεσήμανε.

Ο Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος πρόσθεσε ακόμη ότι «σήμερα, σε μια κοινωνία πάσχουσα από αβιταμίνωση ηθική και πνευματική, όπου ο άνθρωπος αδυνατεί να ανεύρει τα υψηλά πεπρωμένα και τον

θείο του προορισμό, ολόκληρος ο χριστιανικός κόσμος αναμένει να εκπηδήσει από τον αγιορείτικο μοναχισμό το φως εκείνο, πού θα θερμάνει τις ψυχρανθείσες από την αδιαφορία ψυχές των ανθρώπων».

«Το Άγιο Όρος οφείλει να παραμείνει πάντοτε χώρος αυστηράς μόνωσης και άσκησης, χώρος μετανοίας, αγνισμού και αδιαλείπτου υμνολογίας του Κυρίου. Οφείλει εσσει να υπεκκαίει τον έρωτα προς τον Θεό και την αγάπη προς τον πλησίον», υπογράμμισε.

«Δεν θα μπορούσα, όμως, να περατώσω τη σύντομη αυτή ομιλία μου», ανέφερε ο Πανιερώτατος «χωρίς να σας παρακαλέσω να μνημονεύετε πάντοτε στις προσευχές σας και της μαρτυρικής ιδιαιτέρας μου πατρίδας Κύπρου, που για τριάντα πέντε τώρα χρόνια βρίσκεται δυστυχώς ακόμη στη Μεγάλη Παρασκευή των Παθών και της Σταυρώσεως, αναμένοντας τον Ευαγγελισμό της εθνικής της λύτρωσης και σωτηρίας».

«Ας ευχηθούμε όλοι σύντομα να φθάσει επί τέλους και στην Κύπρο η Ανάσταση και με τη χάρη και την ευλογία του Αναστάντος Χριστού να γευθεί ο Κυπριακός λαός αυτή τη μοναδική χαρά της δικαίωσης και της ελευθερίας», τόνισε καταλήγοντας.

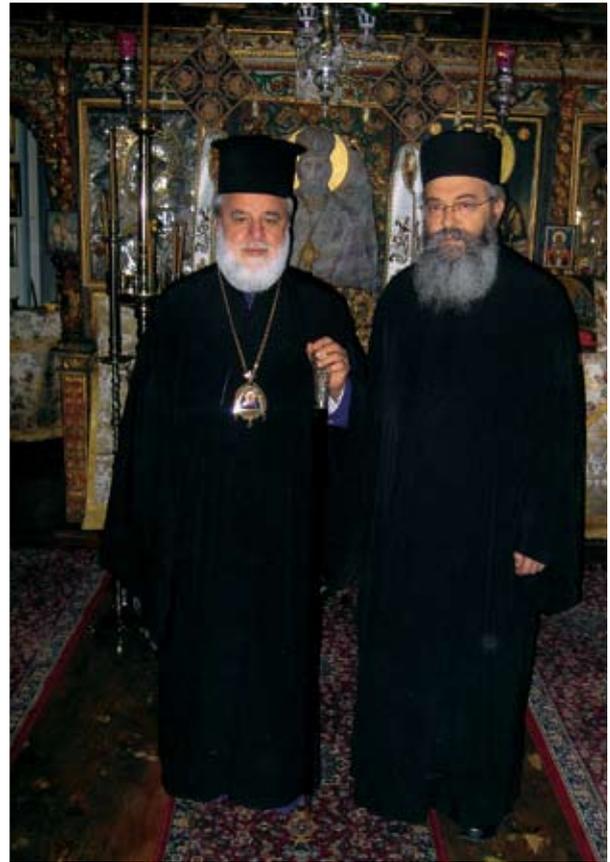
**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ κ.κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΗΛΩΘΕΝΤΟΣ
ΚΕΛΛΙΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΙΒΗΡΩΝ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΤΙΣ 3 ΜΑΪΟΥ 2009**

«**Α**ὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐναυτῆ». Αὐτέστις λαμπροφόρες καὶ σωτήριες ἡμέρες, κατὰ τίς ὅποῖες κάθε ἀνθρώπινη φύση καταυγάζεται ἀπὸ τὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, χαιρετίζομε μὲ αἰσθήματα χαρᾶς τὸν Προϊστάμενο-Γέροντα, ἱεροδιάκονο Ἰωσήφ, τὸν ἀγαπητὸ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸ ἱερομόναχο Ἀντίπα, καὶ ἅπαντας τοὺς ἐν τῷ Κελλίῳ τούτῳ τῆς Ἁγίας Ἄννης ἐνασκουμένους διὰ τοῦ πασχαλινοῦ χαιρετισμοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη»!

Δοξασμένο ἄς εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Ἐσταυρωμένου καὶ Ἀναστημένου Κυρίου, πού μᾶς καταξίωσε νὰ βρισκόμαστε σήμερα, διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ἐφόρου τοῦ ἁγιωνύμου τούτου ὄρους τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, ἐδῶ στό ὄρος τοῦ Ἄθω, στήν ἀκρόπολη αὐτῆ τοῦ ὀρθοδόξου μοναχισμοῦ, στήν ἱερά αὐτή κορυφή τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀσκήσεως, ὅπου τὸ ἀσκητικὸ βίωμα τῆς Ὀρθοδοξίας ἀπὸ δέκα καὶ πλέον ἑκατονταετηρίδων συντηρεῖται καὶ ἐμπλουτίζεται.

Χαίρομεν χαρὰν μεγάλη καὶ ἀγαλλόμεθα, γιατί, τῆ ἐπινεύσει καὶ εὐλογία τοῦ Προκαθημένου τῆς μητρὸς ἡμῶν Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Παναγιωτάτου καὶ Θεοστάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, βρισκόμαστε σήμερα ἐδῶ στό ἁγιώνυμο ὄρος, στό ἀπόκοσμο τοῦτο Πνευματικὸ Κέντρο, γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ μπορούσαμε νὰ ἐπαναλάβουμε τὴ χαρακτηριστικὴ φράση τοῦ θεοφόρου Ἰγνατίου: «Μυστήριον κραυγῆς, ἐν ἡσυχίᾳ Θεοῦ πεπραγμένον», γιὰ νὰ τελέσουμε διὰ πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀναστηλωθέντος Κελλίου τῆς Ἁγίας Ἄννης, ἐξαρτήματος τῆς ἱστορικῆς Μονῆς Ἰβήρων.

Θεορὰ εὐχαριστοῦμε τὸν ἀγαπητὸ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸ, καὶ φλογερό τοῦ Ἁγίου Θυσιαστηρίου λειτουργό, πνευματέμφορο καὶ πνευματοκίνητο ἱερομόναχο, γέροντα Ἀντίπα,

Ο Πανιερώτατος κ.κ. Νικηφόρος με τον Ἱερομόναχο Ἀντίπα ἐντὸς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἱεροῦ Κελλίου Ἁγίας Ἄννης

καὶ γιὰ τὴν εὐγενική του πρόσκληση νὰ τελέσουμε σήμερα ἐδῶ Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀναστηλωθέντος κελλίου τῆς Ἁγίας Ἄννης, καὶ γιὰ ὅσα καλά καὶ εὐφῆμα εἶπε γιὰ τὴν ταπεινότητά μου.

Ὁ Γέροντας Ἀντίπας εἶναι «ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τοῦ πνεύματος», μὲ τὴ ζωὴ του προσανατολισμένη σταθερὰ πρὸς τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενο ὅλων τῶν παλμῶν τῆς ἱερατικῆς του καρδίας, «αἰχμαλωτίζων πᾶν νόημα εἰς ὑπακοήν τοῦ Χριστοῦ» κατὰ τὴ φράση τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Α΄ Κορ. 10,43).

Ὁ Πατήρ Ἀντίπας εἶναι ὁ γνήσιος πνευματικός ἄνθρωπος, ὁ μύστης τῆς χριστοκεντρικῆς καὶ πατερικῆς πνευματικότητος, πού συνδυάζει ἐσωστρέφεια καὶ ἐξωστρέφεια, χωρίς δηλαδή τίς γνωστές ἐκτροπές καὶ ἀκρότητες. Ἡ πνευματικότητά του εἶναι ἀπροσποίητη, πηγαία, «ἐν ἀφελότητι καρδίας» ἐκδηλουμένη καὶ μέ ταπεινώση βαθιά, ὄχι μέ ταπεινοσχημιά. Καὶ ἡ πνευματικότητά του αὐτὴ συντηρεῖται καὶ ἐμπλουτίζεται συνεχῶς καὶ μέ τὴν ἀσκησιμότητα, τὴν νηστεία, τὴν προσευχή, τὴν ἀγρυπνία, ἀλλὰ πρωτίστως μέ τὴ μυστηριακὴ ζωὴ, δεχομένη ζωογόνους χυμούς ἀπὸ τὸ ποτήριον τῆς ζωῆς, ὥστε νά πορφυρώνη τὰ χεῖλη του τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου καὶ νά γαλβανίξη τὴν ψυχὴ του τὸ πῦρ τοῦ Παρακλήτου.

Εὐχομαι στὸν Πανάγαθο Θεὸ νά χαρίξη στὴν ιεροσύνητά του ὑγεία σταθερὴ καὶ ἀμετάπτωτη πρὸς δόξαν τοῦ παναγίου ὀνόματός Του.

Βιώνουμε, ἀδελφοί μου, σήμερα χωρίς ὑπερβολὴ μία νοερὴ μέθη καὶ μεταρσίωση, γιατί αὐτὸς ὁ ἀληθινὰ ὠραῖος καὶ εἰδυλλιακὸς τύπος, μέ τὰ δάση τὰ εὐσκιόφυλλα καὶ τὸν ἀναπεπταμένο ὀρίζοντα πρὸς τὴ θάλασσα, ὁμοιάζει πραγματικά ὡς ἄλλος παράδεισος, ὁ ὁποῖος ἔγινε τὸ κατοικητήριον τῆς Θεοτόκου, ὁ μυστικὸς Της κῆπος.

Ὁ Ἄθως, ὁ πανύψηλος στὴν ἀγιότητα καὶ τὴ θεά, εἶναι τὸ Θαβώρ τῆς Μεταμορφώσεως, πού προσανατολίζει τίς ψυχές πρὸς τὸ Θεό, καὶ τίς ἀνεβάξει στὰ οὐράνια δώματα. Εἶναι ἡ μυστικὴ ἐκεῖνη κλίμακα τοῦ Ἰακώβ, πού μεταφέρει τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὰ γήινα πρὸς τὸν οὐράνιον κόσμον.

Σήμερα, σέ μιά κοινωνία πάσχουσα ἀπὸ ἀβιταμίνωση ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ, ὅπου ὁ ἄνθρωπος ἀδυνατεῖ νά ἀνεύρη τὰ ὑψηλά πεπερωμένα καὶ τὸν θεῖο του προορισμό, ὁλόκληρος ὁ χριστιανικὸς κόσμος ἀναμένει νά ἐκπηδήσῃ ἀπὸ τὸν ἀγιορείτικο μοναχισμό τὸ φῶς ἐκεῖνο, πού θά θερμάνῃ τίς ψυχρανθεῖσες ἀπὸ τὴν ἀδιαφορία ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ Ἅγιο Ὄρος ὀφείλει νά παραμείνῃ πάντοτε χῶρος αὐστηρῆς μόνωσης καὶ ἀσκησιμότητας, χῶρος μετανοίας, ἀγνισμοῦ καὶ ἀδιαλείπτου ὑμολογίας τοῦ Κυρίου. Ὅφείλει ἐσαεὶ νά ὑπεκκαίῃ τὸν ἔρωτα πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον.

**Οἱ Πανιερώτατοι Μητροπολίτες
κ.κ. Νικηφόρος καὶ κ. Ησαΐας ἐξὼ ἀπὸ
τὸ ἀρχονταρῖκι τοῦ Ἱεροῦ Κελλίου**

Εὐχομαι ὁ Ἱερός Ἄθως νά εἶναι ἐσαεὶ ὁ ἰσχυρότατος πνευματικὸς φάρος, ὁ ὁποῖος θά αὐγάξη μυριάδες καὶ ἑκατομμύρια ψυχές πολὺ πέραν τῶν ὁρίων τῆς Ὁρθοδοξίας, «ἕως ἐσχάτων τῆς γῆς».

Σέ ὅλους δέ ἐσῶς, τοὺς ἐνταῦθα ἀσκουμένους ἀδελφούς, εὐχομαι, ὅπως μέ τὴ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ «λαλοῦντος καὶ ἐνεργοῦντος», γίνετε, ὅπως ἀκριβῶς θέλει τοὺς μοναχοὺς ὁ ἅγιος Ἱερώνυμος, «αἱ κιθάραι τοῦ Θεοῦ, αἱ ὁποῖαι μελωδοῦν τὸν ὑπέροχον ὕμνον τῶν θείων μυστηρίων».

Δέν θά μπορούσα ὅμως νά περατώσω τὴ σύντομη αὐτὴ ὁμιλία μου, χωρίς νά σῶς παρακαλέσω νά μνημονεύετε πάντοτε στίς προσευχές σας καὶ τῆς μαρτυρικῆς ἰδιαίτερῆς μου πατρίδας Κύπρου, πού γιὰ τριᾶντα πέντε τώρα χρόνια βρίσκεται δυστυχῶς ἀκόμη στή Μεγάλῃ Παρασκευῇ τῶν Παθῶν καὶ τῆς Σταυρώσεως, ἀναμένοντας τὸν Εὐαγγελισμό τῆς ἐθνικῆς τῆς λύτρωσης καὶ σωτηρίας.

Ἄς εὐχηθοῦμε ὅλοι σύντομα νά φθάσῃ ἐπὶ τέλους καὶ στὴν Κύπρον ἡ Ἀνάστασις καὶ μέ τὴ χάρις καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ νά γευθῇ ὁ Κυπριακὸς λαὸς αὐτὴ τὴ μοναδικὴ χαρὰ τῆς δικαίωσης καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ἀμήν.

Προσκύνηση της χειρός του Τιμίου Προδρόμου στην Ιερά Μονή Διονυσίου

Ο Πανιερώτατος κ.κ. Νικηφόρος με τον κυπριακής καταγωγής ασκητή της Ιεράς Μονής Διονυσίου Πατέρα Παΐσιο

Ιερά Μονή Διονυσίου

Επόμενος σταθμός προσκυνήματος του Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας και της συνοδείας του, αποτέλεσε η επίσκεψη στην Ιερά Μονή Διονυσίου, ένα από τα πιο τολμηρά αρχιτεκτονικά σύνολα, στηριγμένο σε ένα βράχο που υψώνεται κατακόρυφα πάνω στη θάλασσα. Τον υποδέχτηκαν με ιδιαίτερη λαμπρότητα και θέρμη, ο εξ Αμμοχώστου Ηγούμενος Αρχιμανδρίτης Πέτρος και η περί αυτόν σεπτή αδελφότητα.

Μετά την υποδοχή κατέστησαν κοινωνοί της ιστορίας της παλαιότατης Μονής, η ίδρυση της οποίας ανάγεται στο β΄ μισό του 14ου αιώνα (1370-1374), από τον όσιο Διονύσιο και για την αποπεράτωση της βοήθησε, ουσιαστικά, ο αυτοκράτορας Αλέξιος Γ΄ Κομνηνός. Τη βασιλική χορηγία του Αλεξίου επανέλαβαν κατόπιν και οι άλλοι βυζαντινοί αυτοκράτορες, ενώ μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως (1453) ευεργέτησαν το μοναστήρι πολλοί ηγεμόνες της Μολδοβλαχίας, ο οποίοι συνέβαλαν στη διεύρυνση και γενικά στη σημερινή μορφή της μονής.

Το Καθολικό είναι αφιερωμένο στο Γενέσιο του Προδρόμου και οικοδομήθηκε λίγο πριν από τα μέσα του 16ου αιώνα (1537 - 1547) και καλύφθηκε αμέσως από τοιχογραφίες, δημιουργημένες με εντυπωσιακό καλλιτεχνικό τρόπο από το ζωγράφο Τζώρτζη, έναν από τους κύριους εκπροσώπους της Κρητικής σχολής, κατά το σύνθημα στον Άθωνα πρόγραμμα.

Ακολουθώντας, προσκύνησαν τα ιερά Λείψανα του Τιμίου Προδρόμου και των άλλων Αγίων που φυλάσσονται στη Μονή, καθώς και στο παρεκκλήσιο της Παναγίας του Ακαθίστου, την ομώνυμη θαυματουργική εικόνα της Παναγίας, έργο του Ευαγγελιστή Λουκά, φτιαγμένη από κηρομαστίχα.

Εναγλήθηκαν, ακόμη, στο σκευοφυλάκιο, το εικονοφυλάκιο και τη βιβλιοθήκη, όπου φυλάσσονται πολλά και αξιόλογα κειμήλια, τα οποία ανήκουν σε διάφορες εποχές. Κυριότερα αυτών είναι μια πλάκα από ελεφαντοστό με ανάγλυφη παράσταση της Σταυρώσεως του 10ου αιώνα, πολυάριθμες εικόνες, ο σταυρός της Ελένης Παλαιολογίνας, η αμφιπρόσωπη εικόνα 14ου αιώνα, με τον Τίμιο Πρόδρομο και τον αυτοκράτορα Αλέξιο Γ΄ στη μία όψη και τους τέσσερις Τραπεζούντιους Αγίους στην άλλη, ένα περγαμηνό ευαγγελιστάριο 13ου αιώνα με μικρογραφίες και με ένα σπάνιο μικροξυλόγλυπτο κάλυμμα, με πολλές και εξαιρετες παραστάσεις, το χρυσόβουλο του Αλεξίου Γ΄ περί

ιδρύσεως της μονής του 1374 και πολλά άλλα.

Ακολούθησε η ανταλλαγή δώρων, το κέρασμα στο Συνοδικό, αλλά και η γνωριμία και η εγκάρδια συνομιλία με τους πατέρες της Μονής και ειδικότερα με τον Κύπριο ασκητή π. Παΐσιο και τον π. Διονύσιο.

Ο ηγούμενος της Ιεράς Μονής Διονυσίου, Αρχιμανδρίτης Πέτρος, έδωσε μεγάλη χαρά στους εκλεκτούς καλεσμένους του, προτείνοντάς τους να συνεχίσουν την προσκυνηματική περιοδεία τους στην Αγιώνυμο Πολιτεία του Άθωνα, με το σκάφος της Μονής.

Περίπλους Αγίου Όρους

Με τον π. Αγάπιο ως πλοηγό και τον π. Αντίπα να ασκεί χρέη ξεναγού, είδαν από μακριά την Ιερά Μονή του Αγίου Παύλου, απόλαυσαν τα χιόνια στις χαράδρες του Άθωνος, αγνάντεψαν το ασκητήριο του Οσίου Γέροντος Σωφρονίου του Έσσεξ, τη Νέα Σκήτη, διέκριναν το Κυριακό στην Σκήτη της Αγίας Άννας, την Μικρά Αγία Άννα, τα ησυχαστήρια των Θωμάδων και Γερασιμαίων, όπου μόνασε ο Υμνογράφος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας π. Γεράσιμος.

Στη συνέχεια, έμειναν έκθαμβοι μπροστά στα φρικαλέα Καρούλια, τα ασκητήρια σαν αετοφωλιές στα Κατουνάκια, είδαν τα ησυχαστήρια των περίφημων Δανιηλαίων, των θεσπέσιων αυτών ψαλτών και αγιογράφων, καθώς και το ησυχαστήριο του Οσίου Γέροντος παπά Εφραίμ Κατουνακιώτου. Ψηλά, διέκριναν τη Σκήτη του Αγίου Βασιλείου και την κορυφή του Άθωνα. Ο περίπλους ολοκληρώθηκε, φτάνοντας στα ανοικτά των Καυσοκαλυβίων και επέστρεψαν με προορισμό την Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου.

Ιερά Μονή Γρηγορίου

Τους Πανιερωτάτους Μητροπολίτες Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρο, Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐα και τη συνοδεία τους, υποδέχτηκε στον αρσανά ο Κύπριος στην καταγωγή Ιερομόναχος Χριστοφόρος και ο οποίος τους οδήγησε στην είσοδο της Μονής όπου τους ανέμεναν, ο αντικαταστάτης του απουσιάζοντος λόγω ασθένειας καθηγουμένου Αρχιμανδρίτη Γεωργίου Καψάνη, Ιερομόναχος Πανάρετος και οι πατέρες

Ξενάγηση του Πανιερωτάτου κ.κ. Νικηφόρου και της συνοδείας του στο σκευοφυλάκιο της Ιεράς Μονής Γρηγορίου

Αναχώρηση από την Ιερά Μονή Γρηγορίου

της Μονής.

Το μοναστήρι του Οσίου Γρηγορίου κτίστηκε τον 14ο αιώνα στη σημερινή του θέση, κατέχει τη δέκατη έβδομη θέση στη σειρά της ιεραρχίας των 20 αγιορειτικών μονών και ακολουθεί τον κοινοβιακό τρόπο ζωής από το 1840. Βρίσκεται ανάμεσα στις μονές Σιμωνόπετρας και Διονυσίου, είναι κτισμένο πάνω σε θαλασσόβραχους και είναι αφιερωμένο στη μνήμη του Αγίου Νικολάου.

Οι υψηλοί επισκέπτες αφού προσκύνησαν στον κεντρικό ναό της Μονής τις εικόνες του αγίου Νικολάου, της Γαλακτοτροφούσας και της Πατνάναςσας, ασπάστηκαν ευλαβικά το τεμάχιο του

Τιμίου Ξύλου και τα λείψανα πολλών Αγίων, μεταξύ των οποίων τα πόδια και την δεξιά παλάμη της Αγίας Αναστασίας και ξεναγήθηκαν στο σκευοφυλάκιο με τους πολλούς θησαυρούς που κατέχει η μονή και στη βιβλιοθήκη με τα χειρόγραφα και το μοναδικό στον κόσμο χειρόγραφο του Ποιμένα του Ερμά. Ακολούθησε, τέλος, η ανταλλαγή δώρων και το κέρασμα στο συνοδικό.

Ιερά Μονή Ιβήρων

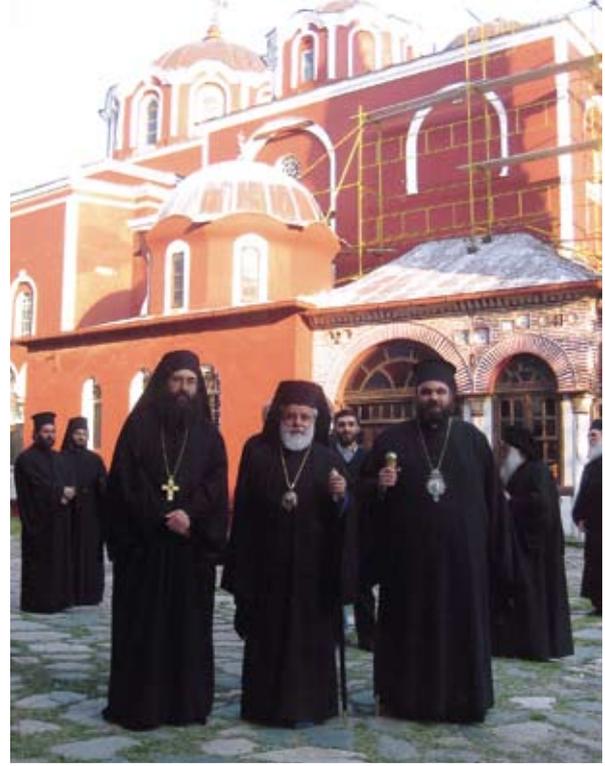
Το εσπέρας της ίδιας ημέρας, ο Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας και η συνοδεία του, μετέβησαν στην τρίτη στην τάξη, μεταξύ, των είκοσι μονών του Αγίου Όρους, την Ιερά Μονή Ιβήρων, όπου έτυχαν υποδοχής από τον καθηγούμενο της Μονής, Αρχιμανδρίτη Ναθαναήλ και την συν αυτώ αδελφότητα.

Ο Πανιερώτατος, αφού ενεδύθει με αρχιερατικό μανδύα, μετέβη εν πομπή και εν μέσω κωδωνοκρουσιών, ψαλμών και ύμνων στο καθολικό της Μονής, όπου ψάλλει δοξολογία.

Ο Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος, αφού ευχαρίστησε τον ηγούμενο Ναθαναήλ και την αδελφότητα της Μονής για την υποδοχή και τα θερμά του λόγια τόνισε: «είμαστε ευτυχείς, γιατί γινόμαστε σήμερα προσκυνητές των αγιασμάτων της Ιεράς αυτής Μονής και θαυμαστές των εξόχων μνημείων, κειμηλίων και παντοίων έργων της ιεράς και της θύραθεν σοφίας και τέχνης, τα οποία δημιούργησε το ασκητικό βίωμα και αποθησαύρισε ο ζήλος και η φιλοτιμία των Αγιορειτών Μοναχών».

Υπογράμμισε, ακολούθως, ότι «το περιλάλητο Άγιο Όρος του Άθω», αποτελεί «σεμνείο πανορθόδοξων και απολαύει της ευλάβειας σύμπαντος του χριστιανικού κόσμου, ανεξαρτήτως εθνότητας και φυλής. Το Άγιο Όρος είναι μυστική καθέδρα του Πνεύματος. Είναι η μυστική βάτος της Αγίας Γραφής, η φλεγόμενη και μη καιομένη, που το πυρ της για χίλια και πλέον έτη τροφοδοτεί τη φλόγα της πίστεως».

«Ο μοναχός μπορεί να προσφέρει ουσιαστικές υπηρεσίες στην ανθρωπότητα, όχι μόνο με την ιεραποστολική και κοινωνική δράση, αλλά και από το καθολικό της Μονής του, ή από το κελλίό του και το ερημητήριο του με τον αλάλητο στεναγμό του, με τα δάκρυστά του, με το εμποτισμένο από την ευωδία του λιβανιού ήρεμο πτερύγισμα ή την αγω-

Ο Πανιερώτατος κ.κ. Νικηφόρος με το Μητροπολίτη Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐα και τον Ηγούμενο της Μονής Ιβήρων Αρχιμ. Ναθαναήλ μπροστά από το Καθολικό της Μονής

νιώδη έκρηξη της ολονύκτιας προσευχής του», επεσήμανε.

Κλείνοντας τον λόγο του ο Πανιερώτατος και απευθυνόμενος προς όλους, παρακάλεσε θερμά όπως στις δεήσεις, τις παρακλήσεις και τις προσευχές τους, ποτέ να μη λησμονούν «και την ποτισμένη από οδύνη και κλέος νήσο του Αποστόλου Βαρνάβα, την Κύπρο, την αιματοβαμμένη με άφθονο αίμα ελληνικό, την Κύπρο του σπαραγμού και του λυγμού, που για τριάντα πέντε τώρα χρόνια ο ιταμός κατακτητής μολύνει τα σκλαβωμένα εδάφη της και τα ιερά και τα όσια της».

Μετά την προσκύνηση στο Καθολικό και παρεκκλήσια του Αγίου Νικολάου και των Αγίων Αρχαγγέλων, όπου φυλάσσονται τα λείψανα 165 αγίων και τμήματα από τα όργανα που χρησιμοποιήθηκαν κατά την σταύρωση του Χριστού, μετέβησαν δίπλα από την παλιά είσοδο της μονής που βρίσκεται το παρεκκλήσι της Παναγίας της Πορταΐτισσας με την θαυματουργή εικόνα της Παναγίας, το παλλάδιο του Αγίου Όρους και της Ορθοδοξίας, η οποία σύμφωνα με την παράδοση είναι έργο του Ευαγγελιστού Λουκά.

Ακολούθησε το κέρασμα στο Μέγα Συνοδικό η ανταλλαγή των δώρων και η ξενάγηση στους χώρους της Μονής και στο υπό δημιουργία νέο Σκευοφυλάκιο καθώς και στους χώρους που προσωρινά φυλάσσονται σήμερα οι ανεκτίμητοι αυτοί θησαυροί και τα κειμήλια.

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ κ.κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΙΒΗΡΩΝ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΤΙΣ 3 ΜΑΪΟΥ 2009**

Πανοσιολογιώτατε Καθηγούμενε
τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων
κ. Ναθαναήλ,
Ἀδελφοί καί Πατέρες ἅγιοι,
Χριστός Ἀνέστη!

Μέ τό γλυκύθυμο αὐτόν ἀναστάσιμο
χαιρετισμό, ὁ ὁποῖος δονεῖ κατά
τὴν πασχαλινὴ αὐτὴ περίοδο τὴν
ἀτμόσφαιρα ἀπ' ἄκρου σ' ἄκρο τῆς χριστια-
νοσύνης, σᾶς χαιρετοῦμε, καί μέ ταπεινώση
βαθιά δοξολογοῦμε τό πονύμνητο ὄνομα τοῦ
Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ
θεία χάρις τοῦ ὁποῖου μᾶς ἀξίωσε νά βρισκόμα-
στε σήμερα ἐδῶ, στήν περίπτυστη αὐτὴ Μονή
τῶν Ἰβήρων, μέ τὴν περίφημη θαυματουργικὴ
εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Πορταΐτισσας, πού
περικοσμεῖ καί περιφρουρεῖ τὴ Θεοφρούρη-
τη αὐτὴ Μονή, καί μέ τὴν ἐξαρτώμενη ἀπὸ
αὐτὴ Σκίτη τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἡ ὁποία
ὑπῆρξε ἡ ἐστία τῆς νοερᾶς προσευχῆς, καί μέ
τά δεκατρία τῆς κελλία, ἓνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα, τό
τῆς Ἁγίας Ἄννας, ἀνακαινισθέν, ἐγκαινιάσαμε
σήμερα διὰ πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας.

Εἴμαστε εὐτυχεῖς, γιατί γινόμαστε σήμε-
ρα προσκυνητές τῶν ἁγιασμάτων τῆς Ἱερᾶς
αὐτῆς Μονῆς καί θαυμαστές τῶν ἐξόχων μνη-
μείων, κειμηλίων καί παντοίων ἔργων τῆς
ιερᾶς καί τῆς θύραθεν σοφίας καί τέχνης, τὰ
ὁποῖα δημιούργησε τό ἀσκητικὸ βίωμα καί
ἀποθησαύρισε ὁ ζῆλος καί ἡ φιλοτιμία τῶν
Ἀγιορειτῶν Μοναχῶν.

Ὀλόθυμη τὴν εὐχὴ καί θερμές τίς δεή-
σεις μας ἀναφέρομεν πρὸς τόν Κύριον ὑπέρ
τῆς αἰωνιότητος τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Μονῆς
καί τῆς Θεοεὐκείλης χορείας τῶν ταπεινῶν
οἰκητόρων τῆς.

Ἰδιαίτερα ὅμως αἰσθήματα πνευματικῆς
ἐξάρσεως καί ἀγαλλιᾶσεως πλημμυρίζουν τὴν
ψυχὴ μας, εὐρισκομένων σήμερα στό περιλά-
λητο Ἅγιο Ὅρος τοῦ Ἄθω, στό περιβόλι αὐτό
τῆς Παναγίας μας, πού ἀποτελεῖ σεμνεῖο πα-
νορθοδόξων καί ἀπολαύει τῆς εὐλάβειας
σύμπαντος τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου,

**Ἀνταλλαγὴ ἀναμνηστικῶν δώρων στὴν Ἱερὰ
Μονὴ Ἰβήρων**

ἀνεξαρτήτως ἐθνότητος καί φυλῆς. Τό Ἅγιο
Ὅρος εἶναι μυστικὴ καθέδρα τοῦ Πνεύματος.
Εἶναι ἡ μυστικὴ βάτος τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἡ
φλεγόμενη καί μὴ καιομένη, πού τό πῦρ τῆς
γιά χίλια καί πλέον ἔτη τροφοδοτεῖ τὴ φλόγα
τῆς πίστεως.

Τό Ἁγιώνυμο Ὅρος τῆς Παναγίας εἶναι ἡ κο-
ρυφαία ἔπαλξη τῆς Ὁρθοδοξίας καί ὁ τηλαυγῆς
φάρος, πού φωτίζει μέ τίς ἀκτῖνες τοῦ πνεύμα-
τος ἐπὶ δέκα καί πλέον συναπτούς αἰῶνες τὴν
καινὴ κτίση τοῦ ὑπερφυῶς ἐνανθρωπήσαντος
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀπὸ κάθε πτύχωση καί κορυφογραμ-
μῇ, ἀπὸ κάθε κυματοπληκτικὴ ἀκτὴ τοῦ
Ἁγιωνύμου Ὅρους ἀναβρύζει τό ἀσκητικὸ
βίωμα, τό ὁποῖον αἰσθάνεται ὁ κάθε
ἐπισκέπτης-προσκυνητὴς νά τὸν περιβάλλῃ
ὡς αὔρα ὑπερκόσμια, νά τὸν διαπερνᾷ ὡς
φῶς, φῶς πού, ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ
Νέος Θεολόγος, «δέν ἀνήκει μεταξύ τῶν ποιη-
θέντων πραγμάτων, καί ἔχει τὴν αἴσθησιν ὅτι
σέ διαπερνᾷ κατὰ ἓνα τρόπο ἀνεκφραστοῦ
καί ἐνοῦται μέ τὴν ὑπαρξή σου, ὅπως τό πῦρ
μέ τόν σίδηρον καί τό φῶς μέ τό κρύσταλλον».

Εὐχομαι σ' ὅλους τούσταπεινούς οἰκίητορες

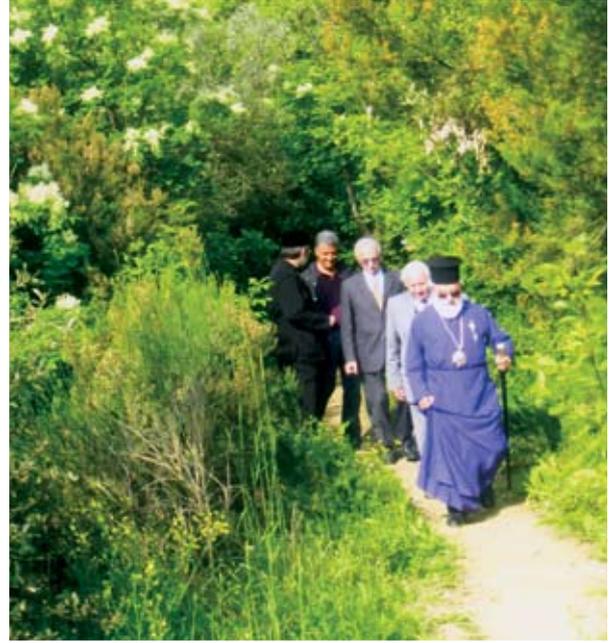
τοῦ Ἁγίου Ὁρους, σ' ὅλους τοὺς ἀσκητές τῶν Σκηπτῶν, τῶν Κελλίων καί τῶν Πανσέπτων ἱστορικῶν Μονῶν τοῦ ἐγκαλλωπίσματος αὐτοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, νά ἀποβοῦν – νά ἀποβεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς πνεύματα λειτουργικά τῆς θεότητος καί ἔνσαρκοι ἄγγελοι τῆς θείας παντοδυναμίας, γιατί σήμερα, πού ἡ ἀνθρωπότητα, ὅπως ἄλλοτε οἱ Ἑβραῖοι, τόν χρυσοῦν μόσχο ἀναστήλωσε καί ὑψωσε ὡς ἔσχατη ἀλήθεια, σήμερα, πού δυσμάχητη καί ἀσφυκτική εἶναι ἡ δύναμη τοῦ ἐγκόσμιου κακοῦ καί ἀστεῖρευτες οἱ πηγές τῆς ἀμαρτίας, ἐπιβάλλεται ὁ γαλήνιος τῶν ἀγιορειτῶν μοναχῶν κόσμος νά ὁμιλήσῃ μέ τή θεοκίνητη γλῶσσά του ἀπό τίς κλιτεῖς τοῦ ὑψικαρήνου Ἄθω πρὸς τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀπευθύνοντας σιωπηρό μήνυμα, κλήση γιά στροφή πρὸς τὰ ἔσω, γιά ψυχική περισυλλογή, γιά ἀφοσίωση στὸν Θεὸ καί τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ.

Ὁ μοναχὸς μπορεῖ νά προσφέρῃ οὐσιαστικές ὑπηρεσίες στὴν ἀνθρωπότητα, ὄχι μόνο μέ τὴν ἱεραποστολική καί κοινωνική δράση, ἀλλὰ καί ἀπὸ τὸ καθολικὸ τῆς Μονῆς του, ἢ ἀπὸ τὸ κελλίο του καί τὸ ἐρημητήριό του μέ τὸν ἀλάλητο στεναγμὸ του, μέ τὰ δάκρμά του, μέ τὸ ἐμποτισμένο ἀπὸ τὴν εὐωδιά τοῦ λιβανιοῦ ἥρεμο πτερύγισμα ἢ τὴν ἀγωνιώδη ἔκρηξη τῆς ὀλονύκτιας προσευχῆς του. Γι' αὐτὸ καί θὰ ἤθελα θερμὰ νά σᾶς παρακαλέσω, στὶς δεήσεις, τίς παρακλήσεις καί τίς προσευχές σας, ποτέ νά μὴ λησμονεῖτε καί τὴν ποτισμένη ἀπὸ ὀδύνη καί κλέος νῆσο τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, τὴν Κύπρο τὴν αἵματοβαμμένη μέ ἄφθοно αἷμα ἑλληνικό, τὴν Κύπρο τοῦ σπαραγμοῦ καί τοῦ λυγμοῦ, πού γιά τριᾶντα πέντε τῶρα χρόνια ὁ ἰταμὸς κατακτητὴς μολύνει τὰ σκλαβωμένα ἐδάφη της καί τὰ ἱερά καί τὰ ὄσια της.

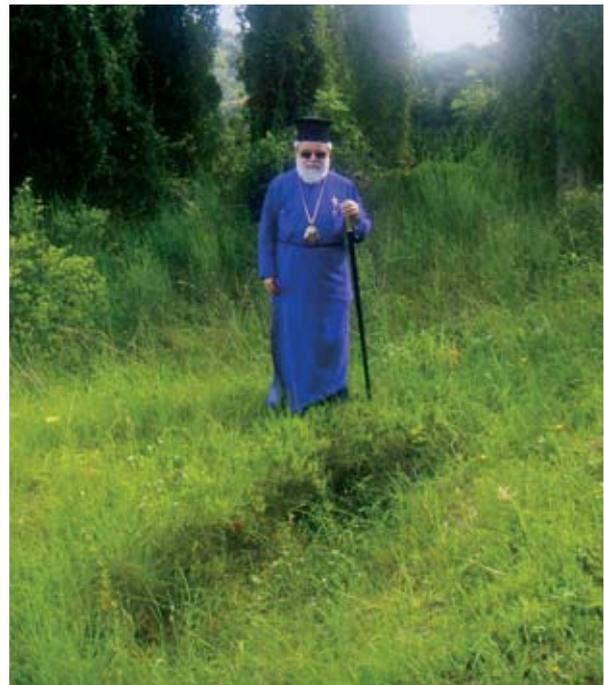
Ἄς εὐχηθοῦμε ὅλοι σύντομα «νά ἀνασπῶσῃ –κατὰ τὸν ποιητή- τὴν πλάτη ὁ Πενταδάκτυλος», καί νά ἀποσειρή τὸν ἀλλόθρησκο εἰσβολέα.

Ἄς εὐχηθοῦμε ὅλοι νά καρποφορήσουν ἐπὶ τέλους οἱ προσπάθειες, πού καταβάλλονται γιά μιὰ λύση δίκαιη, βιώσιμη καί λειτουργική, ἐναρμονισμένη μέ τὸ εὐρωπαϊκὸ κεκτημένο καί τὸ διεθνὲς δίκαιο καί σύμφωνη μέ τίς ἀρχές τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν καί τὰ ψηφίσματα τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Ἀμήν.

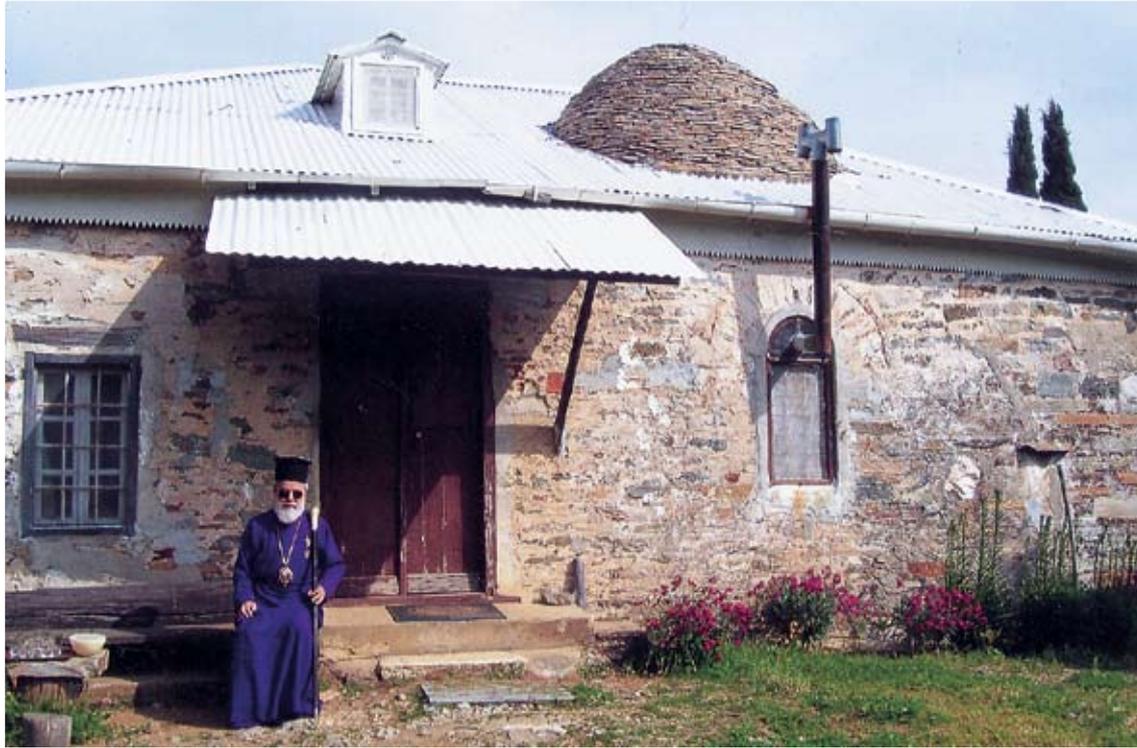
Παναγούδα - Ιερά Μονή Καρακάλου

Κατηφορίζοντας πρὸς τὸ Κελλίον Παναγούδα ὅπου ἐζήσε τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ζωῆς του ὁ Γέροντας Παῖσιος

Ὁ Πανιερώτατος κ.κ. Νικηφόρος δίπλα ἀπὸ τὸν τάφο που εἶχε σκάψει καὶ εἶχε ζητήσει νὰ ταφεῖ ὁ Γέροντας Παῖσιος

Ο Πανιερώτατος κ.κ. Νικηφόρος μπροστά από το Κελλίον Παναγούδα

Την επόμενη μέρα, τελευταία μέρα της πνευματικής αυτής οδοιπορίας στο Περιβόλι της Παναγίας, πραγματοποιήθηκε η επίσκεψη στο Κελλίον του Γέροντος Παΐσιου, στην Παναγούδα. Πρόκειται για την πνευματική αετοφωλιά του γέροντα, ένα τόπο αγιασμένο από την οσιακή βιωτή του και ποτισμένο από τα δάκρυα της προσευχής και των δεήσεων του «υπέρ της του κόσμου σωτηρίας». Ένας πόλος έλξης για χιλιάδες ανθρώπους που καθημερινά προσέτρεχαν κοντά του για να βρουν παρηγοριά, να ακούσουν λόγους παραμυθίας και να στηριχθούν στην πορεία της ζωής τους. Ένας χώρος που ακόμη και σήμερα, δεκαπέντε χρόνια από τον θάνατο του μακαριστού γέροντος «εγκλωβίζει» πνευματικά τις καρδιές των ανθρώπων. Αυτή η επίσκεψη ήταν καρπός έντονης και εγκαρδίου επιθυμίας του Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας.

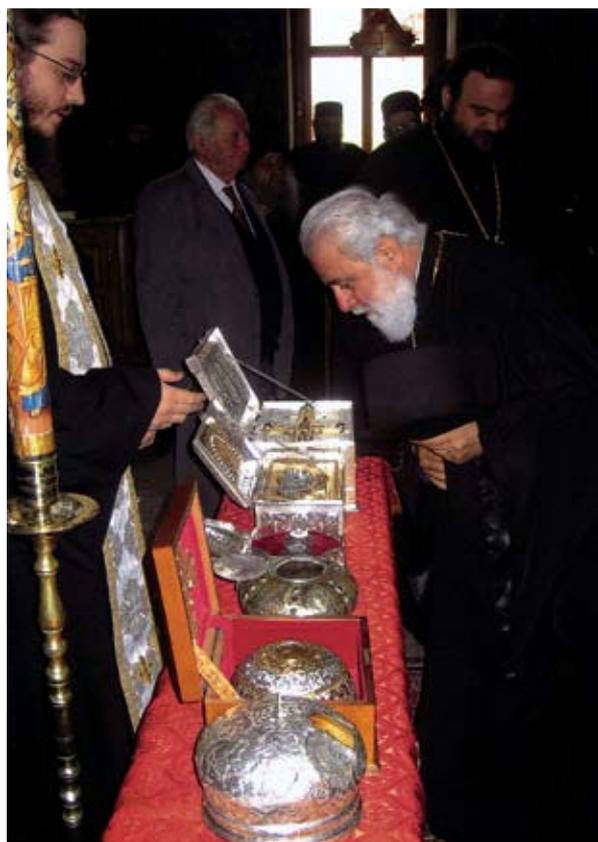
Ακολουθώντας, τα βήματα του Πανιερωτάτου και της σεπτής συνοδείας του οδηγήθηκαν στην Ιερά Μονή Καρακάλου, η οποία είναι αφιερωμένη στη μνήμη των Αποστόλων Πέτρου και Παύλου και κατέχει την ενδέκατη θέση στη σειρά των 20 αθωνικών μοναστηριών. Το πολύ όμορφο αυτό μοναστήρι με τον επιβλητικό του πύργο να τονίζει τον φρουριακό του χαρακτήρα, είναι κτισμένο επάνω σε μια πλαγιά, απ’

Ο Πανιερώτατος κ.κ. Νικηφόρος δίπλα από το στασίδι του Γέροντα Παΐσιου εντός του Κελλίου Παναγούδα

Αναχώρηση από το Κελλίον του Γέροντα Παΐσιου

Προσκύνηση λειψάνων στην Ιερά Μονή Καρακάλου

Ο Πανιερώτατος κ.κ. Νικηφόρος με τους μοναχούς π. Παύλο και π. Νεκτάριο στην Ιερά Μονή Καρακάλου

όπου αγναντεύει περήφανο τη θάλασσα.

Ο Πανιερώτατος, απουσιάζοντας του Ηγουμένου Αρχιμανδρίτου Φιλοθέου, έγινε δεκτός από Πατέρες της Μονής, οδηγήθηκε στο Καθολικό της Μονής και αφού προσκύνησε το τεμάχιο του Τιμίτου Εύλου και λείψανα πολλών αγίων, έτυχε ξενάγησης στα πάμπολλα κειμήλια της μονής, τα οποία έχουν μεγάλη ιστορική και καλλιτεχνική αξία.

Υποδοχή του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρου στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρα

Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρα

Η οδοιπορία αυτή ολοκληρώθηκε με τελευταίο σταθμό της, την επίσκεψη στην επταώροφη Μονή της Σιμωνόπετρας, το τολμηρότερο οικοδόμημα του Αγίου Όρους. Το μοναστήρι, το οποίο είναι κτισμένο πάνω σε έναν απόκρημνο βράχο στη νοτιοδυτική πλευρά της χερσονήσου του Άθω, είναι αφιερωμένο στη Γέννηση του Χριστού και πήρε το όνομα της από τον ιδρυτή της, όσιο Σίμωνα, που έζησε στο Όρος στα μέσα του 14ου αιώνα.

Ο Πανιερωτάτος εγένετο αποδέκτης ενθουσιωδών εκδηλώσεων υϊκής αγάπης και σεβασμού από τον Ηγούμενο Αρχιμανδρίτη Ελλισαίο και σύμπασα την αδελφότητα της Μονής. Μετά την επίσημη τελετή υποδοχής στο καθολικό της Μονής, ο ηγούμενος με φλογερούς λόγους εξήρε τη σημασία και την προσφορά της Ιεράς Μονής Κύκκου και εξεφράστηκε με πολύ κολακευτικά λόγια για το πρόσωπο του Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρου, ο οποίος και καταλλήλως αντιφώνησε.

Ακολούθως, ασπάστηκαν το αριστερό χέρι της αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής της Μυροφόρου, η οποία λογίζεται συνκτίτορας της μονής και διατηρείται ακέραιο εδώ και δυο χιλιάδες

Ανταλλαγή αναμνηστικών δώρων του Πανιερωτάτου κ.κ. Νικηφόρου με τον Ηγούμενο της Μονής της Σιμωνόπετρας Αρχιμανδρίτη Ελλισαίο

χρόνια και μετέβησαν στο αρχονταρίκι για τα καθιερωμένα φιλέματα, όπου ενώπιον απάσης της αδελφότητας και παρόντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφεΐμ που τότε προσήλθε στην Μονή, μίλησε ιδιαίτερα για το χρονίζον θέμα της Κύπρου. Αλλά, το πλέον σημαντικό ήταν ο όμορφος και ποιοτικός διάλογος που διεξήχθη μεταξύ των Πατέρων της Μονής και του Αγίου Κύκκου. Στη συνέχεια, κατήλθον στο λιμένα της Δάφνης, έτοιμοι προς αναχώρηση από το Περιβόλι της Παναγίας, συνοδευόμενοι από τον Ιερομόναχο Αντίπα.

Ο αποχωρισμός υπήρξε λίαν συγκινητικός και ο Άγιος Κύκκου υποσχέθηκε στον π. Αντίπα πως σύντομα θα ξαναέλθει στον περιλάλητο Άθωνα. Είπε μάλιστα χαρακτηριστικά, «επέμενες να έλθω και με νίκησες και την ήτταν ομολογώ». Το Άγιον Όρος απέκτησε ένα ακόμη ένθερμο φίλο και πρόσβη. ■